

Koggoni kõlwatumaks laita ja põllust ja
heimamaalt laulohedalt koggoni waigistada
ja ärrakeelda. Laitjattele ja arradele üh-
heks parremaks õppetuseks, agga marah-
wa auuks, panneme siis monned lühhemad
loud trükki, mis iggapiddi laitmatta ja sest
õiete kido wäärt on, et nemmad halleda
ja armsa laulosannaga süddant pannewad
likuma, ehk üht teist hea õppetuse ja mae-
nitsuse itowikest külwawad.

1. Emma arm on pohjato.

Millal maksan eide waewa,
Eide waewa, ella pima,
Hea emma immetis, waewa,
Käe peala kandemisse,
Su jures suiskumisse!
Mitto õõd ollid unneta,
Mitto suitso surukseta,
Mitto päwa louneeta,
Mitto hommikut õsata!
Ei lõppend tulli toasta,

Kädde ei sängi sambaasta
Hobbo halli rakkeesta,
Maene ei nori rideesta!
Õtõis lapse lausujaida,
More nutto, wõttiaida;
Lubbas lamba lausujale
Kitse kelekatsujale,
Tuhkro runa tustiale! —
Minna kiusta kiljatasin,
Soota suda maigutasin! —
Moistaksin suul tännada,
Kelel anda aitummada,
Kele paelula palluda:
Jummalale eide hinge!
Südda Jeesuse sülleje!
Käed Maarja käddeje!
Põlwed loja põrmandale!
Eide kopsul ma kosusin,
Eide maksal ma maggasin,
Purgesin eide pusaluda! —

Laulikule peab andeks andma, et lausu-
jad ja tustiad nimmetab. Sellega ei tahz
ha temma mitte lausumist heaks kita, muud-